Geachte voorzitter, geachte raadsleden, en aanwezigen.

Ik spreek hier vandaag zowel als inwoner van Badhoevedorp als verpleegkundige in de wijk.

Tien jaar lang heb ik met veel betrokkenheid in de wijken van Badhoevedorp gewerkt. Door mijn werk ontstaat er niet alleen professionele verantwoordelijkheid, maar ook een diepe verbondenheid en liefde voor de wijk en haar bewoners.

Juist dat dorpsgevoel was voor mij de reden om in Quatrebrass te komen wonen: een wijk waar je elkaar kent, waar mensen naar elkaar omkijken. Maar dit gevoel staat inmiddels ernstig onder druk door het aanhoudende en dagelijkse tekort aan parkeergelegenheid.

Wanneer ik weer thuis kom merk ik, net als veel andere bewoners, dat het vinden van een parkeerplek bij mijn eigen huis een dagelijkse strijd is. Dit leidt tot frustratie en irritatie onder buren, omdat we soms noodgedwongen bij elkaar voor de deur parkeren. Niet uit onwil, maar uit pure noodzaak. Het is pijnlijk om te zien dat juist hierdoor de onderlinge saamhorigheid onder druk komt te staan.

Daarnaast hebben wij te maken met langparkeerders, zoals taxichauffeurs en vakantiegangers, die hun auto's wekenlang in onze wijk laten staan. Hierdoor zijn parkeerplaatsen langdurig bezet en blijven bewoners zonder plek achter. Ook zie ik regelmatig dat bewoners uit andere wijken bij ons parkeren, terwijl zij zelf beschikken over een eigen hofje of parkeergelegenheid.

Wat de situatie extra schrijnend maakt, is dat de handhaving na meldingen vanuit bewoners om het parkeerprobleem onder de aandacht te brengen zeer regelmatig in deze wijk aanwezig is. Handhaving is gericht op waar auto's staan, niet op waarom ze daar staan. Doordat langparkeerders de parkeervakken langdurig bezet houden, worden bewoners van Quatrebrass gedwongen om buiten de vakken te parkeren. Het gevolg is dat niet de langparkeerders, maar de bewoners zelf worden beboet. Dat voelt onrechtvaardig en vergroot de druk in de wijk. Zo wordt niet de oorzaak van het probleem aangepakt, maar juist het gevolg, en dat treft steeds dezelfde groep: de bewoners.

Het is zelfs zo ver gekomen dat het iedere zaterdag raak is. Bewoners slapen niet meer uit angst voor een boete. Dat is geen leefbare situatie. Een wijk waarin mensen op zaterdagmorgen wakker worden met stress in plaats van rust, verliest zijn dorpsgevoel.

Bovendien komt het vaak voor dat op momenten waarop veel bewoners aan het werk zijn, de wijk al volledig vol staat met auto's van niet-bewoners. Wanneer wij thuiskomen, is er simpelweg geen plek meer. De situatie is schrijnend en structureel, niet incidenteel.

Voor de bewoners en mij is deze situatie onhoudbaar geworden. Ik vraag u daarom dringend om samen met bewoners te kijken naar eerlijke en werkbare oplossingen voor het parkeerprobleem in Quatrebrass. Oplossingen die recht doen aan bewoners, zonder dat zij steeds opnieuw de dupe worden van een probleem dat zij niet veroorzaken.

Dank u wel voor uw aandacht.